

Sygn. akt II AKa 185/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)

Sędziowie: SA – Sławomir Machnio

SO (del.) – Piotr Maksymowicz

Protokolant: – sekr. sąd. Ewelina Turlej

przy udziale prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2023 r. sprawy

J. S. (1) urodz. (...) w W., syna Z. i A.,

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 7 września 2020 r. sygn. akt XVIII K 104/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. S. (1) w ten sposób, że w ramach czynu zarzucanego mu i przypisanego w punkcie I uznaje za winnego tego, że w dniu 16 maja 2006 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), przewidując i godząc się na pozbawienie życia M. D. (1), po uprzednim użyciu gazu łzawiącego przez J. S. (1), M. B. (1) ugodził M. D. (1) nożem w jego lewy bok, powodując ranę kłutą o długości około 4 cm w lewej linii łopatkowej na wysokości V międzyżebra, penetrującą do wnętrza klatki piersiowej, skutkującą krwiakiem i odmą w lewej jamie opłucnej z przesunięciem śródpiersia, z objawami upośledzenia funkcji układu oddechowego i układu krążenia, narażając tym samym pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i powodując chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., lecz zamierzonego skutku nie osiągnęli z uwagi na udzielenie pokrzywdzonemu pomocy medycznej, tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k., stosując na mocy art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. nadzwyczajne złagodzenie kary, wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu J. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5.02.2020 r. do dnia 29.03.2022 r.;

III. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

IV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego kwotę 400 (czterysta) zł tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 185/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XVIII K 104/20 z dnia 7.09.2020 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

x oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść x na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1/		J. S. (1)	1/ Aktualne zatrudnienie i zajmowanie się fotografią przez oskarżonego, 2/ Wyrażenie skruchy i przeprosiny skierowane przez oskarżonego /za pośrednictwem matki/ do	1/ umowa zlecenia, wydruki dot. fotografowania i wystaw; 2/ wydruki korespondencji	1/ k.2004-2013 t. X; 2/ k.2014-15 t. X

			pokrzywdzonego oraz przyjęcie tego przez M. D..		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu
1/	1/ umowa zlecenia, wydruki dot. fotografowania i wystaw; 2/ wydruki korespondencji	Brak podstaw do kwestionowania tych dokumentów.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1/	<p>Prokuratora błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wpływ na treść orzeczenia, polegającego na błędnej ocenie materiału dowodowego i uznaniu, że oskarżony, działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), nie działał w zamiarze pozbawienia pokrzywdzonego życia, podczas gdy pełna i prawidłowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności treści rozmów prowadzonych przez J. S. (1) i M. B. (1) za pośrednictwem komunikatora G.-G., z których jednoznacznie wynika, że oskarżony J. S. (1) co najmniej godził się na pozbawienie życia pokrzywdzonego, przy czym obaj współsprawcy działali wedle ustalonego i akceptowanego przez siebie planu - z zamiarem pozbawienia życia pokrzywdzonego, które to uchybienie skutkowało przyjęciem błędnego opisu i kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu jako przestępstwa z art. 158 § 1 kk, podczas gdy zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk.</p>	<p>x zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
a/ Zarzut prokuratora dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych w sprawie jest nieprawidłowo sformułowany, gdyż w rzeczywistości chodzi tu o zarzut wadliwej oceny dowodów tj.		

naruszenia przepisów postępowania – art. 7 i art. 410 kpk, który jest pierwotny w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wobec tego tak rozumiany zarzut prokuratora należało rozważyć.

b/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. Natomiast uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a nie poprzez nieuwzględnienie czegoś, co potencjalnie dopiero mogłoby zostać na tej rozprawie ujawnione /tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii.

c/ W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił częściowo prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego J. S. (1) a nadto wynikają one z częściowo właściwie ocenionego materiału dowodowego, gdyż

odnośnie wyeliminowania zamiaru pozbawienia życia pokrzywdzonego narusza to dyrektywy art. 7 kpk i art. 410 kpk, o czym niżej. Zatem przedstawiona ocena dowodów wymagała korekty i uzupełnienia.

d/ Zauważyć należy, że nie jest kwestionowane przez strony / obrońca oskarżonego w ogóle nie wniósł apelacji/, iż J. S. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1). M. B. został już prawomocnie skazany za ten czyn. Nie są także sporne sam przebieg zdarzenia z dnia 16.05.2006 r., obrażenia, jakich doznał pokrzywdzony M. D. (1) i skutek tych obrażeń dla jego zdrowia i życia.

e/ Oskarżony J. S. (1) nie przyznał się do zarzucanego czynu / k.1689v-1690/. Z jego wyjaśnień wynika, że przyznał się do dokonania wspólnie z M. B. (1) dnia 16.05.2006 r. pobicia M. D. (1). Wiedział, że M. B. może mieć przy sobie nóż /k.1689v/. Podał, że nie planowali zabicia pokrzywdzonego ani użycia noża czy innego ostrego narzędzia. Powodem pobicia była reakcja na wcześniejsze pobicie oskarżonego i kwestie ideologiczne. Nie wie, dlaczego B. wyjął nóż i zadał uderzenie, nie było ku temu powodów. Oskarżony nie widział użycia noża, był skupiony na osobie M. D.. Najprawdopodobniej doszło do tego po użyciu gazu. Obawiał się zemsty ze strony środowiska M. D. i dlatego wyjechał do W. B. /k.1689v/. Oskarżony potwierdził, że to on użył gazu /k.1783v/.

f/ Podzielić należy wynikające z apelacji stanowisko prokuratora, że wyjaśnienia J. S. nie są w całości logiczne i wiarygodne, gdyż przeczą im inne dowody. Oskarżony odwołuje się do rozmów

z 14.01.2006 r. i 21.02.2006 r., które mają dowodzić, że nie chciał, aby pokrzywdzony zginął. Jednakże stwierdzenia J. S., że nie lubi ostrych narzędzi /k. 345/ oraz nie chce kastetu i obawia się uderzyć w głowę ofiary /k. 373/ – nie wykluczają zamiaru ewentualnego zabójstwa w szczególności w kontekście pozostałych rozmów sprawców. Chodzi tu bowiem nie o użycie noża czy kastetu przez samego oskarżonego, a o pełne współdziałanie 2 sprawców z podziałem ról, co wypływa z analizy pozostałych dowodów. Nadto wypowiedź z 14.01.2006 r. dotyczy niechęci oskarżonego do zamówienia maczety a z 21.02.2006 r. niechęci do użycia kastetu, który nie został przecież użyty. Natomiast przyznanie się do wiedzy, że M. B. może mieć nóż, oznacza świadomość jego użycia – słusznie zauważa prokurator, że nie było innego powodu do jego wzięcia przy zaplanowanym ataku na ofiarę.

g/ Nie są kwestionowane przez strony zeznania świadków J. S. (3), G. B. (1), Z. S. (1), B. W., J. Ś. (1), E. J. (1), J. M. (1), R. G., M. K. (1), A. N., J. B. (1), A. S. (1), J. S. (4), K. K., D. M., D. H., A. P., K. R., R. K., M. B. (3), M. R., K. T., K. G., R. P. (1), S. W., A. M., P. S., R. C., C. G., T. N., M. S., R. P. (2), które świadczą m.in., że M. D. został zaatakowany przez 2 napastników i ugodzony nożem, oraz korelują z jego przekonującymi zeznaniami. Według logicznych i wiarygodnych relacji M. D., 16.05.2006 r. w W. szedł ul. (...) i na skrzyżowaniu z ul. (...) zobaczył mężczyznę trzymającego gaz w ręku /tj. J. S./, który psiknął mu gazem w oczy. Potem poczuł uderzenie w lewy bok, upadł na kolana, trzymał się za twarz. Był bity i

kopany po całym ciele przez 2 napastników, którzy wyzywali go /k.20, 41, 1318/. Pokrzywdzony został ugodzony nożem i doznał rany klutej po lewej stronie /k.20v, 41, 1318/. M. D. nie rozpoznał sprawców, ale od razu wskazał na stronę internetową zawierającą jego nazwisko i na M. B. jako osobę, z którą miał nieporozumienia. Nie budzi także wątpliwości, że drugim napastnikiem używającym noża był M. B.. Jednakże o ile w/w dowody osobowe jednoznacznie wskazują, że obaj sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu atakując i bijąc pokrzywdzonego, to nie wynika z nich wprost, czy to porozumienie dotyczyło także zadania uderzenia nożem i w tej kwestii konieczna jest dalsza analiza.

h/ Depozycje M. B. (1) w znacznej części nie są wiarygodne, gdyż są niekonsekwentne, nielogiczne i sprzeczne nawet z wyjaśnieniami J. S.. Początkowo zaprzeczał udziałowi w zajściu /k.34/, potem sensownie przyznał się do ataku – on użył noża a kolega J. psiknął gazem w twarz M. D., ale w ogóle negował zamiar zabójstwa /k.532-533, 548, 1317/. Potwierdził, że miał rękawiczki, aby nie zostawić śladów na nożu /k.548v/. Na rozprawie przyznał się do użycia noża i wykonania nim 1 ruchu w dolne okolice ciała pokrzywdzonego /k.1691-91v/, ale podał, że nie rozpoznaje oskarżonego /k.1691/. Nadto zaprzeczył, aby podjęli decyzję o ataku /k.1691v/. Jednakże podniesiona przez prokuratora wypowiedź M. B., że powiedział do współsprawcy tuż przed atakiem, żeby ten psiknął gazem a on tj. M. B. ugodzi go w tyłek /k.533v/ - dowodzi świadomości oskarżonego

co do użycia noża. Nadto świadek ten starał się nie obciążać J. S..

i/ M. D. doznał obrażeń w postaci rany klutej, co potwierdza dokumentacja medyczna /k.421-424/. Zgodnie z opinią biegłego J. L., rana kluta o długości około 4 cm znajdowała się w lewej linii łopatkowej na wysokości V międzyżebra i penetrowała do klatki piersiowej, powodując krwiak i odmę w lewej jamie opłucnej z przesunięciem śródpiersia, z objawami upośledzenia funkcji układu oddechowego i układu krążenia. Naraziło to pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. W przypadku nieudzielenia pomocy lekarskiej mogło dojść do zgonu M. D. /k.755-757 t. V, 1363-66 t. VIII/. Siła potrzebna do pokonania oporu powłok i mięśni była stosunkowo duża /k. 1363/. Skrócowa opinia biegłego A. Z. wskazywała początkowo na rozstrój zdrowia trwający powyżej 7 dni i brak zagrożenia dla życia ofiary w momencie jej przyjęcia do szpitala, a następnie na potencjalne niebezpieczeństwo wystąpienia zagrożenia dla jej życia i zdrowia /k.515-516, 1394-96/. Jednakże rzetelna opinia biegłego J. L. z Zakładu Medycyny Sądowej AM w W. jest szczegółowsza, pełniejsza, uwzględniająca całość powstałych skutków i w pełni wiarygodna. Zatem należy przyjąć, że do zgonu nie doszło z uwagi na udzielenie pokrzywdzonemu pomocy medycznej.

j/ Rację ma prokurator, że Sąd Okręgowy nie przeprowadził pełnej i prawidłowej analizy

materiału dowodowego, gdyż w znacznej mierze pominął ujawnione treści rozmów za pośrednictwem komunikatora G.-G. /k.327-388 t. II/. Korespondencja ta wskazuje na to, że osk. J. S. i M. B. od grudnia 2005 r. planowali zaatakować M. D. i uzgadniali potrzebne szczegóły : miejsce, czas i środki do tego, jak też drogę ucieczki, alibi i wersję poznania się. Treść rozmowy po zdarzeniu w żadnej mierze nie wykazuje, aby J. S. odciął się od użycia noża przez współsprawcę i nie akceptował powstałych skutków dla zdrowia i życia ofiary. Należy powołać rozmowy:

z 18.12.2005 r. - „ty będziesz psikał a ja rąbał”, „hehehe gazem i mambą dusić mordować”, „żeby się zabawić trzeba kogoś zabić” M. B. /k.336/;

z 19.12.2005 r. - „hehe ja się przekonałem do psik psik” osk., „to wy będziecie psikać a kosi łapci” M. B. /k.337/,

z 13.01.2006 r. - „zagazować go” osk., „i pokuć trochę” M. B. /k. 338/,

z 28.01.2006 r. - „będzie smutno, jak się ich pozbędziemy” osk., „no właśnie” M. B., „zostaną na zawsze w mojej pamięci” osk. /k. 366/,

z 21.02.2006 r. - „najpierw psik psik a potem kujawiak?”, „bierzesz coś do ręki?” M. B., „scyzoryk złożony” „mam nadzieję, że nie włączy mi się akcja otwierania” osk., „a nie chcesz kasteciku?” M. B. „nie, bo nim trochę peniam w łeb dać” osk., „prawą rękę muszę mieć wolną” M. B. /k.373/,

z 12.03.2006 r. - odpowiedź na pytanie oskarżonego, co bierze tj. „kose i kastet” M. B. /k.378/,

z 24.03.2006 r. - „no, że najpierw gaz a potem heaven and hell on

earth” tj. niebo i piekło na ziemi w j. angielskim osk., „kill kill kill” tj. zabij w j. angielskim M. B., „heheheh” „nawet opracowałem drogę ucieczki” osk. /k.378/,

z 26.03.2006 r. - „kill kill kill” tj. zabij w j. angielskim M. B., „yes yes yes” tj. tak w j. angielskim osk. /k.379/,

z 11.04.2006 r. – „M. D. już nie żyje ale śmierć boi mu się to powiedzieć” M. B., „heheeh” osk. /k.381/,

z 26.04.2006 r. – „popieściłbym kogoś żelastwem” M. B., „albo gazikiem” osk., „albo mambunią” M. B., „hehehe gasss” osk. /k.381/,

z 17.05.2006 r. – „zaraz jadę do lekarza – noga to moje alibi”, „wywal ciuchexy w których byłeś” „i ten gaz koniecznie” osk. /k.387/, „jak coś to żeśmy się nie widzieli i poznaliśmy się na egzaminach na studia: D” osk. /k.388/.

Oskarżony w pełni aprobował zapowiedzi M. B. i mimo ich treści świadczącej o zamiarze użycia ostrego narzędzia wobec pokrzywdzonego i spowodowania jego zgonu, zgodnie z planem udał się z M. B., aby wspólnie stosować przemoc fizyczną, co też obaj sprawcy uczynili.

k/ Rozmowy wskazywane na korzyść oskarżonego z 14.01.2006 r. i 21.02.2006 r. w piśmie obrońcy /k.1988-89/ nie dowodzą, że J. S. nie zgadzał się na propozycje M. B. i nie aprobował użycia przez niego noża. Wynika z nich co innego tj., że napastnicy uzgadniali użycie gazu i kopanie/bicie ofiary – „psik psik”, „kick kcik”, „łanie” ofiary /k.343/, a J. S. nie chciał osobiście użyć kastetu ani uderzyć narzędziem w głowę pokrzywdzonego /

k.373/. Nie oznacza to, że nie akceptował bardziej agresywnych i niebezpiecznych zamiarów drugiego sprawcy w szczególności, że w późniejszych rozmowach M. B. wprost mówi o zabiciu pokrzywdzonego, co nie wywołuje żadnego sprzeciwu a odwrotnie aprobatę ze strony oskarżonego.

l/ Zauważyć trzeba, że zeznania świadków obserwujących zdarzenie opisują na jego przebieg, w tym kopanie pokrzywdzonego i widoczne nawet dla zaskoczonego otoczenia zadawanie uderzeń nożem z długim ostrzem przez jednego ze sprawców /3 ciosy według G. B. k.5v, 2 uderzenia według A. S. k.7, Z. S. k. 12, 1336, E. J. k.76v, 1344, J. M. k.79, 1345 i M. K. k.86v, 1 cios wedle A. G. k.81, 1348, J. B. widziała nóż, ale nie wie, ile było uderzeń k.145; B. W. i J. Ś. ze swoich punktów widzenia nie widzieli narzędzia/ oraz następującą po tym wspólną ucieczkę obu napastników. Powyższe dodatkowo przekonuje, że osk. J. S. musiał widzieć użycie tak dużego noża przez M. B., gdyż zaobserwowali to świadkowie podkreślający wielkość tego przedmiotu. Mimo to uciekł razem i dalej kontaktował się z M. B., nie odcinając się od jego sposobu ataku.

l/ Nie można odmówić prokuratorowi racji, że Sąd Okręgowy bezpodstawnie przyjął, iż oskarżony J. S. nie działał w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia M. D., zaś tak daleko idący skutek nie zaistniał jedynie z uwagi na szybką pomoc medyczną udzieloną pokrzywdzonemu. Nie budzi wątpliwości, że obaj napastnicy uzgodnili czas, miejsce i sposób ataku na pokrzywdzonego z podziałem ról, przy czym M. B. zapowiadał oskarżonemu, że

zamierza nawet zabić ofiarę ostrym narzędziem. Analiza dowodów nie wskazuje, aby J. S. nie znał całości zamiarów współsprawcy i nie widział, że używa on noża. Takie zachowanie J. S. oznacza, że miał świadomość, jakim niebezpiecznym przedmiotem M. B. zadaje uderzenie w ciało pokrzywdzonego i miał wolę pełnego współdziałania, czyli godził się na możliwy skutek śmiertelny. Zachowanie oskarżonego polegające na obez władaniu ofiary było istotne dla popełnienia przestępstwa i umożliwiło swobodny atak drugiemu napastnikowi. M. B. uderzył zaś bezbronno pokrzywdzonego nożem z długim ostrzem w korpus - w lewą tylną część klatki piersiowej, gdzie umiejscowione są istotne dla życia narządy wewnętrzne człowieka. Sprawca wbijając nóż w lewą stronę klatki piersiowej, po której znajdują się m.in. płuco i serce, musi się liczyć z tym, że spowoduje zgon ofiary. Zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że działanie M. B. polegające na zadaniu ciosu nożem było ekscesem z jego strony, na który nie wyraził zgody J. S. i aby był on zaskoczony takim zachowaniem. Dodać można, że współsprawstwo sprowadza się do przypisania każdemu ze współdziałających całości popełnionego wspólnie przez 2 lub więcej osób czynu zabronionego, kiedy ich zachowania dopełniają się lub stanowią istotny element dla wykonania przestępstwa, przy czym sprawcy mają świadomość i wolę wspólnego działania. Przestępcze porozumienie może być zawarte najpóźniej w momencie realizacji danego czynu z uwagi np. na dynamiczny charakter zdarzenia i może mieć nawet charakter konkludentny tj. dorozumiany /porównaj np. Kodeks Karny Część Ogólna Komentarz,

Warszawa 2016 Wolters Kluwer, pod red. W. Wróbla i A. Zolla, P. Kardas tezy nr 27-54 do art. 18 kk; Kodeks Karny Komentarz, ABC 2005, A. Marek tezy nr 3-9 do art. 18 kk/. Obrońca i oskarżony nie przedstawili okoliczności, które skutecznie podważyłyby ustalenie, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu w całości co do zachowań podjętych wobec M. D., w tym także w zakresie zamiaru ewentualnego pozbawienia go życia. Uzasadnia to uwzględnienie zarzutu apelacji prokuratora i przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

m/ Natomiast uprzednie prawomocne skazanie M. B. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. nie świadczy o prawidłowości takiej kwalifikacji prawnej czynu względem J. S., gdyż sąd karny samodzielnie rozstrzyga zagadnienia faktyczne i prawne w ramach danej sprawy w stosunku do konkretnego oskarżonego /art. 8 kpk/.

n/ Brak jest też podstaw do kwestionowania zachowania przez oskarżonego poczytalności / opinie psychologiczna i sądowo-psychiatryczna/.

Wniosek

Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego tego, że w dniu 16 maja 2006 r. w W. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), przewidując i godząc się na pozbawienie życia M. D. (1), po uprzednim użyciu gazu łzawiącego, ugodzili M. D. (1) nożem w

x zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

jego lewy bok powodując ranę kłutą o długości około 4 cm w V przestrzeni międzyżebrowej po stronie lewej w linii łopatkowej penetrującą do klatki piersiowej, powodującą odmę w lewej jamie opłucnej, narażając tym samym pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 pkt 2 k.k., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec udzielenia pokrzywdzonemu pomocy medycznej, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i wymierzenie mu kary 10 lat pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

a/ W świetle analizy zarzutów apelacji przeprowadzonej wyżej należy podzielić wniosek prokuratora o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie zamiaru ewentualnego pozbawienia życia pokrzywdzonego, z jakim działał oskarżony J. S., a także wiążącej się z tym zmiany kwalifikacji prawnej czynu i konieczności wymierzenia na nowo kary.

b/ Jednakże przy dokonywaniu zmiany opisu przypisanego czynu niezbędne było uwzględnienie dokumentacji medycznej i opinii biegłego J. L. co do całości obrażeń pokrzywdzonego oraz skutków dla jego życia i zdrowia. Nadto wymierzając karę należało mieć na uwadze okoliczności na korzyść oskarżonego, o czym niżej i w tym zakresie apelacja prokuratora była częściowo zasadna.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	Nie dotyczy	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Nie dotyczy</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
<p>W pkt III utrzymano w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części tj. niezmienionej co do dowodów rzeczowych i zasądzenia kosztów sądowych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Powyższe wynika z rozważań w części 3 i braku podstaw do zmiany czy uchylecia tych rozstrzygnięć.</p>		
<p><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>		
	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>W pkt I zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. S. (1) w ten sposób, że w ramach czynu zarzucanego mu i przypisanego w punkcie I uznano go za winnego</p>		

tego, że w dniu 16 maja 2006 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1), przewidując i godząc się na pozbawienie życia M. D. (1), po uprzednim użyciu gazu łzawiącego przez J. S. (1), M. B. (1) ugodził M. D. (1) nożem w jego lewy bok, powodując ranę kłutą o długości około 4 cm w lewej linii łopatkowej na wysokości V międzyżebra, penetrującą do wnętrza klatki piersiowej, skutkującą krwiakiem i odmą w lewej jamie opłucnej z przesunięciem śródpiersia, z objawami upośledzenia funkcji układu oddechowego i układu krążenia, narażając tym samym pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i powodując chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., lecz zamierzonego skutku nie osiągnęli z uwagi na udzielenie pokrzywdzonemu pomocy medycznej, tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k., stosując na mocy art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. nadzwyczajne złagodzenie kary, wymierzono oskarżonemu karę 5 lat pozbawienia wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

a/ Przyjęcie działania oskarżonego z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia M. D. (1), jak też spowodowanych obrażeń pokrzywdzonego oraz skutków dla jego życia i zdrowia - wynika z rozważań w części 3. Nakazywało to przyjęcie odpowiedniej kwalifikacji prawnej czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

b/ Powyższe nakazywało wymierzenie za przypisane

przestępstwo nowej kary pozbawienia wolności. Karę tę orzeczono stosując nadzwyczajne złagodzenie kary z uwagi na istotne okoliczności na korzyść oskarżonego - bardzo znaczny upływ czasu od czynu /17 lat/, dotychczasową niekaralność, uregulowany i stabilny od tego czasu (...). S., wielość pozytywnych opinii odnośnie jego zachowania się w W. B. /k.1742-80 t. IX/, aktualne zatrudnienie i zajmowanie się fotografią /k.2004-2013 t. X/, przyznanie się do pobicia M. D. wspólnie z M. B., wyrażenie skruchy i przeprosiny skierowane do pokrzywdzonego i osób mu bliskich oraz z jego środowiska, przyjęcie tego przez M. D. /k.2014-15 t. X/ - co przemawia za pozytywną wewnętrzną przemianą J. S.. Minimalna kara 8 lat przewidziana za czyn z art. 148 § 1 k.k. byłaby zbyt surowa w tej konkretnej sprawie w świetle całokształtu okoliczności i powodowałyby uznanie jej za niesprawiedliwą. Nie można pomijać, że w prawie karnym obowiązuje zasada indywidualizacji kary wymierzonej danemu sprawcy a pozostanie czynu w postaci usiłowania z reguły przemawia za obniżeniem jej wysokości. Przy tym wzięto pod uwagę także okoliczności obciążające tj. wielką wagę i szkodliwość społeczną przypisanego czynu, znaczny stopień winy sprawcy i rodzaj jego działań. Uwzględnia to spowodowane rozległe skutki dla zdrowia pokrzywdzonego i zagrożenie jego życia, sposób działania oskarżonego, który użył gazu wobec ofiary, spowodował jej obezwładnienie i umożliwił atak nożem drugiemu sprawcy; działanie zaplanowane i przygotowywane przez dłuższy czas, w miejscu publicznym i w chwili, kiedy na ulicy

przebywało wiele osób postronnych, a nadto motywację ideologiczną oskarżonego /z powodu różnic światopoglądowych i konfliktu z pokrzywdzonym/ i ucieczkę za granicę po zdarzeniu. Orzeczona kara w wysokości 5 lat pozbawienia wolności jest odpowiednia dla osiągnięcia wszystkich celów kary wobec oskarżonego i nie ma potrzeby wymierzenia jej w większym rozmiarze. Jednocześnie brak jest podstaw do uznania, że w krótszym okresie cele wychowawcze kary zostaną osiągnięte i że oskarżony w pełni zrozumie rozmiar zła, które wyrządził. Skarżący nie wskazał innych kwestii, które należałoby dodatkowo uwzględnić przy wymiarze kary - nie jest ona nadmiernie surowa a jej ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko taka kara jest właściwa i celowa, a w konsekwencji sprawiedliwa. Brak jest jakichkolwiek podstaw do dalszego złagodzenia wymiaru sankcji karnej.

	<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
	<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
	1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylecia		

	Nie dotyczy		
	2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
	Nie dotyczy		
	4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
	Zwiężle o powodach uchylenia		
	Nie dotyczy		
	<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
	Nie dotyczy		
	<u>5.4. _____ Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu J. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5.02.2020 r. do dnia 29.03.2022 r.		
	6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV.	Zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego kwotę 400 zł tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe za postępowanie odwoławcze na mocy art. 627 kpk, art. 634 kpk i art. 635 kpk – z uwagi na pozostawanie oskarżonego na wolności i brak podstaw do zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych.

7. PODPIS
Przemysław Filipkowski Sławomir Machnio Piotr Maksymowicz

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia, brak albo	Punkty I-V wyroku	

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść x na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
#	Uchylenie	x
		Zmiana